

DIAKONIA ESTE CA UN VIS CARE EXISTĂ ÎNTRE CER ȘI PĂMÂNT

Cu cât se găsește mai aproape de Cer, cu atât se află pe un plan mai abstract, mai ideal, mai rupt de real și este mai greu de realizat. Cu cât se află mai aproape de Pământ, cu atât devine mai măsurabil și mai eficient, mai material și mai apropiat ca atmosferă de un târg, unde lumea vinde și cumpără.

În primul caz, obiectivele sunt pe termen lung, iar rezultatele esențiale sunt concentrate în valorile adăugate, nemăsurabile în bani.

În cel de-al doilea caz, obiectivele sunt limitate în timp, sunt bine măsurabile, iar eficiența materială poate fi cu ușurință demonstrată. Producerea valorii adăugate necesită însă atenție.

Visul trebuie să fie suficient de departe de Pământ, pentru ca valorile fundamentale ale acestuia să devină smerenia și jertfa, dar nu credulitatea.

Visul trebuie să fie suficient de departe de Cer, pentru ca valorile sale esențiale să fie cunoștințele profesionale, eficiența și nu visarea.

Diakonia este legată de Cer și de Pământ de aceeași putere: credința. De Cer se leagă prin credința că Puterea cerească este bună, de aceea merită să-i dăm ascultare și s-o slujim, deoarece suntem un singur suflet. De Pământ se leagă prin credința că omul poate deveni mai bun, astfel merită să-l slujim și să-l ajutăm să se ridice deasupra problemelor și egocentrismului său, deoarece suntem un singur trup.

Diakonia ca instituție pragmatică critică constructiv Biserica și societatea, așadar nu poate exista în afara acestora, iar integrarea ei în cadrul celor două entități presupune menținerea autonomiei opiniilor, convingerilor și a acțiunilor. Doar în felul acesta este capabilă să producă schimbare, în interiorul Diakoniei, în viața unor persoane, în cadrul bisericii și în societate.

În cadrul Diakoniei, oamenii constituie deopotrivă resursele/sursele și făuritorii/acțiunea credinței, deoarece Diakonia este ca un vis, iar visul nu dăinuie dincolo de visător. Iar dacă totuși există, visul – trăindu-și propria sa viață – devine miracol, iar noi, participând la această tainică existență, îl vom percepe ca prin vis.